Р Е Ш Е Н И Е
№ 2407

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **591** по описа за **2014** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез процесуалния си представител, срещу решение от 10.07.2013 г. на СРС, НК, 23 – ти състав, по нахд № 20113/2012 г. С решението е отменено наказателно постановление № 22-2204574 от 05.07.2012 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 4а от Наредба за работното време, почивките и отпуските (НРВПО).

Като касационно основание е посочено нарушение на материалния закон, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Твърди се, че нарушението е конкретно описано в АУАН и НП, в достатъчна степен са описани и обстоятелствата, при които е констатирано същото. Поради това се иска отмяна на решението на СРС и потвърждаване изцяло на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – [фирма], не депозира становище и в съдебно заседание не изпраща представител.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, легитимирано за това.

Разгледана по същество, същата е основателна.
С обжалваното решение на СРС, НК, 23 – ти състав, по нахд № 20113/2012 г. е отменено наказателно постановление № 22-2204574 от 05.07.2012 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 КТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 4а НРВПО.
Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу наказателно постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.
Налице е посоченото в жалбата касационно основание – решението на СРС е неправилно. Касационната инстанция не установява нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно конкретното описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като счита, че такива са посочени. Не е правилна констатацията на първоинстанционния съд, че е налице единствено общо посочване, че в проверявания обект не е представен Правилник за вътрешния трудов ред. Напротив, в АУАН и НП конкретно е посочено какво точно липсва в съдържанието на правилника на дружеството, съобразно нормата на чл. 4а НРВПО. Не е възможно по-подробно описание на нарушението. В обстоятелствената част на наказателното постановление ясно е посочено, че дружеството, в качеството му на работодател не е определил в правилника за вътрешния трудов ред – началото и краят на работния ден, редът за редуване на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време, времето на задължително присъствие в предприятието, когато е уговорено променливо работно време, времето за хранене на работниците и служителите, както и други въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата в предприятието. Нарушението е ясно описано от фактическа и правна страна, чрез конкретно посочване на относимите правни норма на закона.
В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира неправилност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал, 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН и чл. 222, ал. 1 оспореното решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление - потвърдено .
Водим от горното Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 10.07.2013 г. на СРС, НК, 23 – ти състав, по нахд № 20113/2012 г.
ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-2204574 от 05.07.2012 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С..
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.